

30 Si 213 2020

Okresní soud v České Lípě
Děčínská 390
470 01 Česká Lípa
podatelna@osoud.cli.justice.cz

**Žádost o poskytnutí informací ve smyslu zákona § 106/1999 Sb., o svobodném
přístupu k informacím**

Žadatel:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
e-mail: [REDACTED]

Vážený,

ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, Vás žádám o zpřístupnění následujících výstupů orgánu veřejné moci:

Rozhodnutí, jímž byla ukončena věc sp. zn.: 5 T 100/2013

Ve smyslu § 17 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. žádám o potvrzení předpokládané výše úhrady nákladů, budou-li účtovány. Informaci prosím poskytnout v písemné formě a zaslat na můj výše uvedený e-mail

Za poskytnutí výše uvedeného předem děkuji.

S úctou,

[REDACTED]

Text těla emailové zprávy z podání 49900/2020

Od: [REDACTED]
Komu: podatelna@osoud.ci.justice.cz
Kopie:
Předmět: Žádost

Vážení,

v příloze zasílám žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Prosím o odpověď prostřednictvím emailu na tuto emailovou adresu.

S úctou,

[REDACTED]

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 49900 / 2020 Ev. číslo: b8e42223-a5b7-4edf-a420-22d0d4a7bda2
 Druh podání: Elektronická pošta ID zprávy:
 Věc: Žádost

Odesílatel:

ID schránky: Typ datové schránky:
 Osoba: Adresa:

Doručeno do emailové schránky dne:

08.11.2020 16:39:16

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky:

Podpis není připojen (žádný podpis)

Podepsal: Vystavil:
 Sériové číslo certifikátu: Platnost:
 Antivirový test: Proběhl v mailovém systému Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Nepřipojen Časové razítko: Nepřipojeno
 Certifikát:
 Datum a čas autom. ověření: 08.11.2020 16:45:33

Počet podaných příloh:1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		106_OSC?eska?Li?pa.pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 08.11.2020 16:45:33 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry – velikost, formát, škodlivý kód.² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 213/2020

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová

DNE: 12. listopadu 2020

ŽADATEL:

Vážen

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 08. 11. 2020, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě ve věci 5 T 100/2013.

příloha: 2x

S pozdravem

JUDr. Alena Procházková v. r.

místopředsedkyně soudu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8.10.2014 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Procházkové a přísedících Jiřího Skřivana a Josefa Fojtíka,

takto:

Podle § 226 písm. b) tr. řádu se obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], okres [okres], [anonymizováno], trvale bytem [adresa obžalovaného], okres [okres], adresa pro účely doručování [okres], [ulice a číslo], okres [okres],

zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

dne 27.5.2012 v době kolem 14:15 hodin v [obec], okres Česká Lípa, na parcele parc. [číslo] prováděl jako živnostník opravu studny majitelky [jméno] [příjmení], [datum narození], a to vytmelování spojů mezi studňovými skružemi za použití studnařské tmelící pěny značky Soudal, kdy tuto práci vykonával s pomocí [jméno] [příjmení], [datum narození], a to bez uzavřené jakékoliv smlouvy, kdy vůči němu vystupoval v pozici zaměstnavatele, kdy [jméno] [příjmení] vykonával práci ve vztahu podřízenosti, jeho jménem, osobně a dle jeho pokynů, avšak v rozporu s ust. § 102 odst. 1 zákoníku práce, ust. § 3 písm. b) bod 8 nařízení vlády č. 591/2006 Sb., jeho přílohy č. 3 části XVII, bod 1, nevytvořil [jméno] [příjmení] bezpečné a zdraví neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky vhodnou organizací bezpečnosti zdraví při práci, když nepřijal opatření k předcházení rizikům na pracovišti, kde se provádí spárování skruží ve studni montážní pěnou značky Soudal, dále nezpracoval pracovní ani technologický postup prací, kdy by byly zohledněny požadavky uvedené v bezpečnostním listu přípravku Soudal, kdy výrobce v pokynech v bezpečnostním listu uvádí povinnost seznámit pracovníky s doporučeným způsobem použití přípravku Soudal, povinnými ochrannými prostředky a zakázanou

manipulací s přípravkem, dále v rozporu s ust. § 104 odst. 1 zákoníku práce a § 3 odst. 4 nařízení vlády č. 495/2001 Sb. mu neposkytl pro práci při spárování studny ochranné pracovní prostředky v souladu s bezpečnostním listem přípravku Soudal, neurčil způsob, podmínky ani dobu použití osobních ochranných pracovních prostředků na základě závažnosti vyskytujících se rizik, přestože věděl, že práce se spárovací hmotou Soudal jsou práce rizikovými, nechal po vytmelení skruží prostor ve studni nedostatečně odvětrat od extrémně hořlavých plynů uvolňujících se z přípravku Soudal a aniž by použil měřicí přístroj k ověření úrovně odvětrání studny, ač v daném případě v souladu s § 7 odst. 1 zákona č. 309/2006 Sb., k tomu povinnost měl, nechal [jméno] [příjmení] vlézt dovnitř studny a upravit třepící se lanko, kterým bylo ve studni v hloubce 120 cm přichyceno čerpadlo, a to za použití otevřeného ohně, následkem jehož použití došlo ke vznícení uvolněných výparů nacházejících se ve studni z přípravku Soudal a popálení [jméno] [příjmení], vzniku popálenin II. až III. stupně na 70% jeho těla, především vpravo na obličeji, vpravo na krku, vpravo na hrudníku, vlevo na bříše, na horních a dolních končetinách, jeho následné hospitalizaci a léčení ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady, Kliniky popáleninové medicíny do 14.6.2012, kdy na oboustranný zánět plic při mnohoorgánovém selhání a sepci, vzniklých v důsledku rozsáhlého popálení těla, zemřel, čímž měl spáchat přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškození:

- I. - [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa poškozené],
  - II. - [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa poškozené],
  - III. - Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, regionální pobočka Ústí nad Labem, pobočka pro liberecký a ústecký kraj, Mírové náměstí 35/C, Ústí nad Labem,
- se se svými nároky na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v hlavních líčeních byly zjištěny následující skutečnosti:

Obžalovaný ke skutku velmi podrobně vypovídal jak v přípravném řízení, tak v průběhu hlavního líčení. Uvedl, že má živnostenský list na specializované stavební činnosti a instalatérství a mj. zhruba od roku 2009 provádí stavby a údržby studní. S poškozeným se znal 5 nebo 6 let, rozuměli si, pomáhali si. Poškozeného ten den požádal o pomoc, protože ostatní jeho spolupracovníci ten den měli volno, byla neděle. Nebyli domluveni na finanční odměně, ze strany poškozeného se jednalo o přátelskou výpomoc, pomáhali si takto v minulosti vzájemně, např. on poškozenému pomáhal se stěhováním a také po něm nechtěl žádné peníze. Ve studni měl pracovat výlučně obžalovaný, poškozený měl obsluhovat výtah nad studnou, o obsluze výtahu poškozeného poučil. Připustil, že poškozený práci ve studni přesto vykonával, byl zapřený o vrchní skruž, nakloněný dovnitř studny a ořezával montážní pěnu. Žádné pracovní ochranné pomůcky poškozenému neposkytl (to uvedl v přípravném řízení), v průběhu hlavního líčení upřesnil, že mu poskytl pracovní rukavice. Poté, kdy studnu vyčistil, upozornil majitelku studny paní [příjmení], že by bylo vhodné studnu vyspárovat. Společně s ní a s poškozeným jeli koupit montážní studnařskou pěnu značka Soudal. Touto pěnou studnu vyspároval, ví, že poškozeného upozorňoval, že je to hořlavina, že to smrdí. Když byla práce hotová, šli na kafe k paní [příjmení]. Mohli se zdržet třičtvrtě hodiny až hodinu, poté už měli jenom uklízet pracoviště. Zbývalo vrátit do studny čerpadlo a rozebrat a uklidit výtah, čerpadlo mělo být ve studni zavěšené v hloubce cca 1 metr na silonovém provázku (to uvedl v přípravném řízení), v průběhu hlavního líčení uvedl, že

čerpadlo zavěsil ještě předtím než šli s poškozeným k paní [příjmení] na kafe, pouze silonový provázek zůstal přehozený přes okraj studny, proto po svačině již neměl vykonávat žádnou práci uvnitř studny, měli pouze uklidit pracoviště. Neviděl, jak došlo k úrazu poškozeného. V tu chvíli byl zády ke studni, poškozený byl u studny. Najednou poškozený vykřikl, a když se otočil, tak viděl, jak poškozený stojí vedle studny a má ohořelé oblečení. Přistoupil k němu a strhal mu to oblečení, konkrétně si vzpomíná na tričko s krátkým rukávem. V této chvíli k nim přišla i paní [příjmení]. Domnívá se, že poškozený zapalovačem chtěl opálit silonový provázek, na kterém bylo uchyceno čerpadlo ve studni, protože ten provázek byl roztřepený. Rozhodně poškozenému neuložil, aby ten provázek opaloval. Poškozený sám ho neinformoval o svém úmyslu opálit provázek, udělal to bez jakékoliv domluvy. V době úrazu nemohl být poškozený uvnitř studny, rozhodně ho zevnitř studny netahal, možná, že se dovnitř té studny naklonil, poškozeného uviděl poté, kdy poškozený vykřikl, když se k němu otočil, v té fázi poškozený odskakoval od studny. Doplnil, že poškozený byl silný kuřák, že poškozený si u té studny zapálil cigaretu, proto na něho řval, „at' se na to vyprdne, at' tam nekouří“, poškozený věděl, že pracovali s hořlavinou. Poškozený mu již v minulosti při čištění a spárování studny pomáhal, mohlo to být tak tři roky zpátky.

Sv. [příjmení], majitelka studny, uvedla, že obžalovaný se k výkonu práce dostavil s mužem, kterého si pamatuje jako [jméno], přišlo jí, že jsou kamarádi, kteří spolupracují. Ukázala jim studnu, pak je u studny nechala samotné, průběh prací nesledovala. Asi za hodinu jí obžalovaný oznámil, že studna je vyčištěná a doporučil jí vytmelení skruží. Společně s obžalovaným a poškozeným jeli nakoupit tmel. Asi po hodině práce za ní obžalovaný s poškozeným opět přišli s tím, že je třeba koupit ještě jedno balení tmelu, poškozený požádal, at' mu koupí cigarety. V průběhu výkonu práce zaregistrovala, že obžalovaný okřikl poškozeného: „[anonymizována dvě slova], tohle nesmíš.“, ale v jaké to bylo souvislosti, neví. Pak oběma udělala svačinu, při té svačině padlo, že už mají práce hotové, myslí si, že před tou svačinou byla spotřebována i ta poslední pěna, kterou dokupovala. V průběhu hlavního líčení svědkyně uvedla, že poškozeného neviděla, že by vylézal ze studně, poté, kdy jí byla přečtena její výpověď z přípravného řízení, ve které výslovně uvedla, že viděla, jak poškozený ze studny vylézá, doplnila, že to je možné, že už si to nepamatuje, že před policií vypovídala popravdě. V přípravném řízení tato svědkyně dále uvedla, že poškozený měl na sobě dlouhé montérky černé barvy, neví, jestli byly s lacem, měl triko a měl gumáky. Bylo hodně teplo, jestli si později něco sundal, neví. V přípravném řízení dále uvedla, že po té svačině uslyšela od studny takové divné výskání nebo křik, šla se podívat, co se děje, ze studny stoupal dým, obžalovaný poškozeného poléval vodou, poškozený byl oblečený jen do spodního prádla, tričko leželo pohozené a ohořelé na zemi, montérky vůbec neviděla, gumáky vypadaly jako netknuté a byly vedle poškozeného. Obžalovaný měl popálenou jednu ruku, myslí si, že to bylo z toho, jak se snažil poškozeného vytáhnout ze studny, to ale neviděla. Obžalovaný jí říkal, že poškozený chtěl zapálit zapalovačem ve studni provázek. V době úrazu měli oba muži práci již hotovou. Přestávka na svačinu mohla trvat 30-45 minut. Poškozený se k úrazu nijak nevyjadřoval. Sv. [celé jméno poškozené], v té době těhotná přítelkyně poškozeného, uvedla, že neví, jak dlouho se obžalovaný s poškozeným znali, ale po dlouhé době se viděli někdy před Vánoce 2011. Začali spolupracovat na čištění a kopání studní. Písemnou dohodu podle ní poškozený s obžalovaným neměl, obžalovaný mu za vykonávanou práci platil. V ten den měl mít poškozený volno, ale obžalovaný mu volal, že mají narychlo vyčistit nějakou studnu, že bude brzy doma. Poškozený ji informoval o tom, že si chce zařídit živnostenský list, aby mohl s obžalovaným spolupracovat. Na studny jezdili obžalovaný s poškozeným od prosince 2011 skoro denně. Na to obžalovaný reagoval tak, že se jedná o sezonní práce, v zimě se nedělá a poškozený mohl svědkyni i záměrně mylně informovat, aby se mohl věnovat jiným věcem. K rozsahu svého podnikání soudu předložil faktury, které jsou založeny na čl. 218-221. Sv. [příjmení] uvedl, že v minulosti pracoval na černo jako pomocník obžalovaného, peníze dostával na ruku, byli i ve studni, pracoval i s pěnou Soudal, dostal školení, ale neví, jestli i ohledně té pěny. Jednou s nimi pracoval i poškozený. Neví, jestli poškozený chodil i na jiné akce

s obžalovaným. U obžalovaného skončil na začátku roku 2012. V reakci na výpověď tohoto svědka obžalovaný předložil dohodou o provedení práce (čl. 247), kterou s ním uzavřel [datum]. Sv. [příjmení], která žila s obžalovaným v letech 2005 -2010, uvedla, že podnikání obžalovaného bylo hodně problematické, práci dělal hodně na černo, nepřiznával ji do daní, zaměstnával i lidi na černo, ti zaměstnanci neměli žádné bezpečnostní pracovní pomůcky. Poškozeného znala, také pracoval s obžalovaným, nebylo to jednou, ale vícekrát.

Z lékařských zpráv a znaleckého posudku bylo zjištěno, že k úrazu došlo dne 27.5.2012, výzva k výjezdu byla Zdravotnickou záchrannou službou Libereckého kraje přijata ve 14:13 hodin, poškozený byl popálen na obou horních končetinách, dolních končetinách, hrudníku, obličej, části zad, cca ze 70%, byl nalezen před roubenou chalupou, seděl, obtížně dýchal, sdělil, že došlo k výbuchu při tmelení v uzavřeném prostoru, začínal být zmatený, krátce poté již nebyl schopen komunikace, z místa úrazu byl transportován vrtulníkem. Poškozený byl hospitalizován ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady na klinice popáleninové medicíny od 27.5.2012 15:36 hodin do 14.6.2012 14:45 hodin. Dne 14.6.2012 ve [údaj o čase] hodin poškozený zemřel, bezprostřední příčinou smrti byl zánět plic při popáleninách III. stupně na 70% povrchu těla (především vpravo na obličej, vpravo na krku, vpravo na hrudníku, vlevo na břicho, na horních a dolních končetinách). K popálení těla poškozeného došlo působením plamene, pořadí vzniku jednotlivých popálenin na těle, k jejichž vzniku došlo prakticky současně, nelze zjistit. Z lékařského hlediska, otázku, kde došlo k popálení poškozeného, nelze objektivně zodpovědět, neboť popálení mohlo vzniknout jak ve studni, tak i mimo ni, rovněž mohlo dojít k prvotnímu popálení se vzplanutím oděvu ve studni a po opuštění studně se pak rozsah popálení mohl rozšiřovat i mimo ni následkem hoření oděvu na poškozeném. Ze znaleckého posudku znalce Dr. Ing. Mariána Straky, znalce z oboru bezpečnost práce a stavebnictví, odvětví bezpečnost práce, stavby důlní, těžební a hloubení jam byly zjištěny následující skutečnosti: Doba jedné hodiny, po kterou bylo pracoviště odvětráváno, nebyla dostatečná. Studnářská montážní pěna Soudal je extrémně hořlavý plyn. Jestliže se na pracovišti zaměstnavatele vyskytují rizikové faktory, je zaměstnavatel povinen mj. měřeními zjišťovat a kontrolovat jejich hodnotu. Na adresu poškozeného bylo uvedeno, že každý zaměstnanec je povinen dbát podle svých možností o svou vlastní bezpečnost, o své zdraví i o bezpečnost a zdraví fyzických osob, kterých se bezprostředně dotýká jeho jednání. K obsahu znaleckého posudku byl znalec vyslechnut v průběhu hlavního líčení. Mj. uvedl, že zplodiny Soudalu odporně zapáchají, poškozený, když přišel k té studni, by čichem měl poznat, zda je Soudal odvětráný či nikoli. Doba odvětrání zamořeného prostoru se může řádově lišit až o dvě hodiny, někdy stačí půl hodina, někdy jsou zapotřebí i hodiny dvě, důležitými faktory jsou změna tlaku, změna teploty, příznivý či nepříznivý vítr apod. Na zjištění míry odvětrání by bylo potřeba mít měřicí přístroj. Nepříznivé vlastnosti montážní pěny Soudal jsou napsané na obalu, kromě toho se ke každému balení přidává letáček, ve kterém je jasně napsáno, co se může a co ne. Nadřízený odpovídá za činnost podřízeného, pokud by byli obžalovaný a poškozený rovnocenní pracovníci, pak by každý odpovídal sám za sebe, kdyby obžalovaný poškozeného upozornil, že tam nesmí a poškozený upozornění nerespektoval, pak by to byla chyba poškozeného. Pokud by byl poškozený na místě pouze jako zajišťující osoba, měl by být o Soudalu poučen obecně. Doplnil, že zápach Soudalu je tak intenzivní, že je cítit i takové množství, které ještě není hořlavé. Po podání obžaloby obhajoba předložila znalecký posudek Ing. Daniela Prečucha nazvaný „Posouzení míry zavinění při těžkém úrazu s následkem smrti při mimořádné události údržby vodního díla (studny) v [obec]“. K obsahu tohoto posudku byl znalec vyslechnut v průběhu hlavního líčení. K uvedenému důkazu soud uvádí, že znalecký posudek je nezbytný pro rozhodnutí, pokud je třeba odborných znalostí. Míru zavinění posuzuje soud, nikoli znalec. Proto není součástí tohoto odůvodnění hodnocení závěrů tohoto důkazu. Situaci na místě činu zachycují protokoly o ohledání místa činu včetně fotodokumentace. Z uvedených listin bylo zjištěno, že studna je vzdálena cca 100 metrů od roubeného domu, vedle studny bylo zaparkované dodávkové vozidlo bílé barvy, v prostoru mezi vozidlem a studní se nacházely mj. černé silonové kratošy s patrnými stopami po ohni, studnářská montážní pěna, výrobce Soudal, a

nejblíže k vrchní skruži silonové triko červenomodrobílé barvy rovněž s patrnými stopami po ohni. Dále bylo zjištěno, že celková hloubka studny je 10 metrů, na spodní hraně druhé skruže v hloubce cca 1,20 metrů je vyústění vodovodního plastového potrubí s přípravou pro montáž čerpadla a na vyústění je zjištěn ohořelý provázek tmavé barvy. Ve spisu je dále založen technický list výrobku – studnařské montážní pěny, mezi údaji je zdůrazněno, že se jedná o směs extrémně hořlavou.

Po provedeném dokazování soud uzavřel, že skutek označený v žalobním návrhu nelze hodnotit jako trestný čin. Je nesporné, že dne 27.5.2012 se obžalovaný s poškozeným dostavili do [obec] k opravě studny majitelky [jméno] [příjmení]. Ta si dílo objednala u obžalovaného, který měl příslušný živnostenský list. Obžalovaný o pomoc požádal poškozeného. Obžalovaný tvrdí, že to bylo mimořádně, že mu poškozený pomáhal v minulosti pouze jednou, asi tři roky zpátky. Tvrzení obžalovaného je ve shodě s výpovědí sv. [příjmení], který uvedl, že u obžalovaného skončil na začátku roku 2012 a v minulosti pouze jednou jim pomáhal poškozený. Naproti tomu sv. [celé jméno poškozené] uvedla, že před Vánoci 2011 začal poškozený s obžalovaným spolupracovat na čištění a kopání studní, za práci jezdili skoro denně, obžalovaný poškozenému za vykonanou práci platil. Zůstává tedy tvrzení obžalovaného proti tvrzení sv. [celé jméno poškozené]. Nicméně i kdyby poškozený pracoval dlouhodobě na černo pro obžalovaného, pak tato skutečnost sama o sobě nemůže být spojována s následkem. Byl to obžalovaný, který organizoval průběh díla, který jednal s majitelkou, který poškozenému vymezil míru jeho účasti na díle. Jak poškozenému vymezil míru jeho účasti na díle, lze dovozovat toliko z výpovědi obžalovaného, neboť poškozený, nebyl ke skutku vyslechnut. Dle obhajoby obžalovaného měl uvnitř studny pracovat pouze obžalovaný, poškozený měl pomáhat obžalovanému tak, že měl obsluhovat výtah, kterým se vytahovaly kbelíky nejprve s nečistotou, kterou obžalovaný odstraňoval uvnitř studny, poté manipuloval s obžalovaným, aby ten mohl uvnitř studny spárovat skruže, a poté opět vytahoval kbelíky se zbytky odřezané nadbytečné pěny, kterou obžalovaný studnu spároval. O obsluze výtahu obžalovaný poškozeného poučil, obžalovaný to tvrdí a jeho obhajoba v tomto směru vyvrácena nebyla. Je nesporné, že obžalovaný poškozenému neposkytl ochranné pracovní pomůcky, maximálně rukavice. Rovněž je nesporné, že obžalovaný, přestože pracoval s pěnou Soudal, neměl měřicí přístroj. Obžalovaný sám uvedl, že žádný měřicí přístroj nevlastní, pracuje s kompresorem a vzduch ve studni si vyfoukává kompresorem. V tomto případě s sebou kompresor neměl, protože se mělo původně jednat jenom o čištění studny. Je nesporné, že při práci byli u studny pouze obžalovaný s poškozeným, nikdo další. Obžalovaný připustil, že poškozený se do studny naklonil, když obžalovanému pomáhal s odřezáváním montážní pěny. Svědkyně [příjmení] pak v přípravném řízení uvedla, že viděla, jak poškozený vylézá ze studny. Z uvedeného je zřejmé, že došlo ze strany obžalovaného k porušení předpisů o bezpečnosti práce. Soud proto hodnotil, zda tato porušení byla v příčinné souvislosti s úrazem a následnou smrtí poškozeného. Takovou příčinnou souvislost neshledal. Z obhajoby obžalovaného a z výpovědi sv. [příjmení] je zřejmé, že nejprve obžalovaný studnu vyčistil, pak sv. [příjmení] navrhl vyspárování skruží montážní pěnou, všichni tři i s poškozeným jeli pěnu nakoupit, svědkyně pak byla odeslána obžalovaným k dokoupení dalšího balení pěny. Poškozeného obžalovaný upozornil, že montážní studnařská pěna zn. Soudal je hořlavina a že smrdí, tato část obhajoby obžalovaného vyvrácena nebyla. Poté, kdy byla studna vyspárována, a dle vyjádření obžalovaného bylo dílo hotovo, rovněž tato část obhajoby obžalovaného vyvrácena nebyla, nechali s poškozeným studnu odvětrávat a šli na svačinu, která mohla trvat od 30 do 60 minut. V přípravném řízení pak obžalovaný říká, že zbývalo vrátit do studny čerpadlo, což měl učinit on, a uklidit pracoviště, v průběhu hlavního líčení říká, že zbývalo zavřít studnu (chtěli, aby se odvětrala než bude uzavřena) a uklidit pracoviště. To potvrzuje i sv. [příjmení], když uvádí, že, při té svačině padlo, že už mají práce hotové, asi potřebovali dodělat tu poslední skruž ... myslím si, že před tou svačinou byla už i ta poslední pěna spotřebovaná“ (čl. 227-228). V této souvislosti soud připomíná protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, z protokolu nelze dovodit, zda studnařská montážní pěna byla již zcela spotřebována, nelze to dovodit ani z

fotodokumentace. Po svačině dle obhajoby obžalovaného a výpovědi sv. [příjmení] se obžalovaný s poškozeným vrátili ke studni. V tuto chvíli byli u studny obžalovaný a poškozený opět sami. Obžalovaný uvedl, že v okamžiku úrazu byl zády ke studni a k poškozenému, poškozenému rozhodně nedal pokyn k tomu, aby pracoval ve studni nebo aby opaloval silonový provázek. Poškozený sám ho v této fázi neinformoval o tom, že chce manipulovat se silonovým provázkem a s otevřeným ohněm. Když uslyšel výkřik a otočil se ke studni, viděl poškozeného, jak od studny odskakuje, začal z poškozeného strhávat ohořelý oděv. Již bylo konstatováno, že poškozený k věci vyslechnut nebyl. Rozhodně nebylo prokázáno, jak tvrdí obžaloba, že obžalovaný nechal poškozeného vlézt dovnitř studny a upravit třepící se lanko, kterým bylo ve studni v hloubce 120 cm přichyceno čerpadlo, a to za použití otevřeného ohně. Soud nechal vypracovat doplněk znaleckého posudku ke zraněním poškozeného a v doplňku (čl. 271) se výslovně uvádí, „z lékařského hlediska otázku, kde došlo k popálení postiženého, nelze objektivně zodpovědět, neboť popálení mohlo vzniknout, jak ve studni, tak mimo ni, rovněž mohlo dojít k prvotnímu popálení se vzplanutím oděvu ve studni a po opuštění studny se pak rozsah popálení mohl rozšiřovat i mimo ni, následkem hoření oděvu na poškozeném“. Obžaloba svůj závěr o tom, že poškozený byl ve studni, odůvodňuje zprávou Obvodního báňského úřadu pro území krajů Libereckého a Vysočina. Tato zpráva je ve spisu založena na čl. 63-64 a mj. se v ní uvádí, že, „domníváme se, že zraněný byl ve studni a následkem vzplanutí pak na něm začal hořet oděv a než vylezl ze studny, hořící oděv ho popálil na celém těle“. Z formulace textu je zřejmé, že se jedná toliko o domněnku, nikoli o jednoznačný a spolehlivý závěr. Soud sám pak připomíná obsah lékařské zprávy čl. 34, ve které se mj. uvádí, „seděl před domem, obtížné dýchání, sdělil, že došlo k výbuchu při tmelení v uzavřeném prostoru pomocí montážní pěny ... velmi obtížné dýchání, pacient začal být zmatený, na místě provedena intubace“. Tento údaj nasvědčuje tomu, že poškozený buď v okamžiku úrazu mohl být uvnitř studny, nebo mohl být do té studny nakloněný. Je však otázkou, kdy se u poškozeného začal rozvíjet poúrazový popáleninový šok, a je otázkou, do jaké míry byl poškozený bezprostředně po úrazu schopen vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité skutečnosti. Pokud by byl poškozený skutečně uvnitř studny, nikoli pouze nakloněný to studny, pak by mu v té situaci musel pomáhat obžalovaný obsluhou výtahu. I kdyby teoreticky poškozený uvnitř studny byl, nebo i kdyby byl do ní pouze nakloněný, pak nelze dovodit spolehlivý závěr o tom, že pokyn k tomu, aby vstoupil dovnitř studny nebo se do ní naklonil, mu dal obžalovaný nebo že by o tom obžalovaný vůbec věděl. Soud znovu připomíná obhajobu obžalovaného, že v této fázi skutkového děje se pohyboval okolo svého vozidla a byl ke studni a k poškozenému zády. Ve vztahu k počínání poškozeného pak soud připomíná část obhajoby obžalovaného, ve které uvádí, že poškozeného na místě napomínal, aby nekouřil, tedy jinými slovy vedl ho k tomu, aby dodržoval nejzákladnější pravidla bezpečnosti práce, to potvrzuje i sv. [příjmení], která slyšela, že obžalovaný poškozeného napomenul, ale neví, v jakém kontextu, znalec Straka pak uvedl, že zplodiny Soudalu odporně zapáchají, i laik pozná zápach čichem a současně upozornil, že každý je povinen dbát podle svých možností o svou vlastní bezpečnost a o své zdraví. Soud v této souvislosti připomíná, že obžalovaný s poškozeným se na dobu cca 30-60 minut od studny vzdálili nejméně na 100 metrů, krátce po návratu ke studni pak došlo k úrazu, i proto se jeví jako vysoce pravděpodobné, že poškozený musel zápach Soudalu cítit. Úraz poškozeného není v příčinné souvislosti s tím, že obžalovaný neměl měřicí přístroj a s tím, že doba odvětrávání byla nedostatečná, nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že práce na studni byly hotovy a že už měli jenom uklízet pracoviště. Pokud by poškozený nemanipuloval s otevřeným ohněm, jak tvrdí obžalovaný, který jediný byl na místě přítomen, pak by k výbuchu a následnému popálení poškozeného nedošlo. Otázkou zůstává, jak byl poškozený v průběhu prací oblečen. Sv. [příjmení] uvedla, že poškozený měl na sobě dlouhé montérky černé barvy, neví, jestli byly s lacllem, triko a gumáky, bylo hodně teplo, jestli si něco později sundal, neví. Z protokolu o ohledání místa činu bylo zjištěno, že na místě byly nalezeny ohořelé silonové černé kratčasy a ohořelé silonové tričko, v protokolu není zmínka o gumové obuvi. Sv. [příjmení] však uvádí, že bezprostředně po úrazu gumáky vypadaly jako netknuté a byly vedle poškozeného. Jeví

se jako možné, že po skončení díla se mohl poškozený z montérek vysvléknout a mohl vyzout i gumovou obuv. To by opět potvrdilo, že ještě před přestávkou na kávu a svačinu bylo dílo hotové. Soud znovu připomíná, že nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že upozornil poškozeného, že přípravek Soudal je hořlavina a že smrdí. Poškozený při návratu ze svačiny při běžné míře opatrnosti a vnitřnosti by měl prostým čichem poznat možné nebezpečí, počínal si hrubě neopatrně, když v takovém prostředí použil zapalovač. Poškozený porušil ustanovení § 106 odst. 4 zákoníku práce, kde se uvádí, že každý zaměstnanec je povinen dbát podle svých možností o svou vlastní bezpečnost, o své zdraví, i o bezpečnost a zdraví fyzických osob, kterých se bezprostředně dotýká jeho jednání.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti soud uzavřel, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, a proto obžalovaného postupem podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil. Pokud obžalovaný pochybil ve svém postupu při prováděných pracích, pak soud neshledal příčinnou souvislost mezi pochybením a následkem.

S ohledem na zprošťující výrok nezbylo než všechny poškozené odkázat s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojíh vyhotovení.

Česká Lípa 8. října 2014

JUDr. Alena Procházková v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: M.Hloušková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18.06.2015, ve výroku I. právní moci dne 18.06.2015
[redacted] ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka
v Liberci ze dne 18.06.2015, sp.zn. 55To 126/2015 a je vykonatelné dne 18.06.2015.
Přípojení doložky provedla Iva Souralová dne 31.07.2015.

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 18. června 2015 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] o odvoláních státního zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě a poškozených [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 8. října 2014, č.j. 5 T 100/2013 - 305, **t a k t o :**

Podle § 256 tr. řádu se odvolání státního zástupce **z a m í t á .**

Podle § 253 odst. 1 tr. řádu se odvolání poškozených [REDAKCE] [REDAKCE] **z a m í t a j í .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 8.10.2014, č.j. 5 T 100/2013 – 305, byl obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutek, že dne 27.5.2012 v době kolem 14:15 hodin v [REDAKCE] okres Česká Lípa, na parcele parc. č. [REDAKCE] prováděl jako živnostník opravu studny majitelky [REDAKCE] a to vytmelování spojů mezi studňovými skružemi za použití studnařské tmelící pěny značky Soudal, kdy tuto práci vykonával s pomocí [REDAKCE], a to bez uzavřené jakékoliv smlouvy, kdy vůči němu vystupoval v pozici zaměstnavatele, kdy [REDAKCE] vykonával práci ve vztahu podřízenosti, jeho jménem, osobně a dle jeho pokynů, avšak v rozporu s ust. § 102 odst. 1 zákoníku práce, ust. § 3 písm. b) bod 8 nařízení vlády č. 591/2006 Sb., jeho přílohy č. 3 části XVII, bod 1, nevytvořil [REDAKCE] bezpečné a zdraví neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky vhodnou organizací bezpečnosti zdraví při práci, když nepřijal opatření k předcházení rizikům na pracovišti, kde se provádí spárování skruží ve studni montážní pěnou značky Soudal, dále nezpracoval pracovní ani technologický postup prací, kdy by byly zohledněny požadavky uvedené v bezpečnostním listu přípravku Soudal, kdy výrobce v pokynech v bezpečnostním listu uvádí povinnost seznámit pracovníky s doporučeným způsobem použití přípravku Soudal, povinnými ochrannými prostředky a zakázanou manipulací s přípravkem, dále v rozporu s ust. § 104 odst. 1 zákoníku práce a § 3 odst. 4 nařízení vlády č. 495/2001 Sb. mu neposkytl pro práci při spárování studny ochranné pracovní prostředky v souladu s bezpečnostním listem přípravku Soudal, neurčil způsob, podmínky ani dobu použití osobních ochranných pracovních prostředků na základě závažnosti vyskytujících se rizik, přestože věděl, že práce se spárovací hmotou Soudal jsou práce rizikovými, nechal po vytmelení skruží prostor ve studni nedostatečně odvětrat od extrémně hořlavých plynů uvolňujících se z přípravku Soudal a aniž by použil měřicí přístroj k ověření úrovně odvětrání studny, ač v daném případě v souladu s §

7 odst. 1 zákona č. 309/2006 Sb., k tomu povinnost měl, nechal [REDAKCE] vlézt dovnitř studny a upravit třepící se lanko, kterým bylo ve studni v hloubce 120 cm přichyceno čerpadlo, a to za použití otevřeného ohně, následkem jehož použití došlo ke vznícení uvolněných výparů nacházejících se ve studni z přípravku Soudal a popálení [REDAKCE], vzniku popálenin II. až III. stupně na 70% jeho těla, především vpravo na obličej, vpravo na krku, vpravo na hrudníku, vlevo na břicho, na horních a dolních končetinách, jeho následné hospitalizaci a léčení ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady, Kliniky popáleninové medicíny do 14.6.2012, kdy na oboustranný zánět plic při mnohoorgánovém selhání a sepsi, vzniklých v důsledku rozsáhlého popálení těla, zemřel, jímž měl spáchat přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1, odstavec 3 tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byli poškozeni [REDAKCE] a Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, odkázání se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti výroku o zproštění a výroku o náhradě škody napadeného rozsudku podal v neprospěch obžalovaného odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě, poškození [REDAKCE] podali proti napadenému rozsudku odvolání označené jako odvolání proti výroku o náhradě škody.

Státní zástupce odůvodnil své odvolání tak, že mezi obžalovaným a poškozeným [REDAKCE] ač neměli uzavřenu smlouvu podle zákoníku práce, existoval vztah nadřízenosti a podřízenosti, tedy jednalo se o závislou práci a z takového vztahu vyplývají pro zaměstnavatele nejružnější povinnosti, které dodrženy nebyly, což vedlo v konečném důsledku ke způsobenému následku. Obžalovaný potvrdil, že má živnostenský list na provádění čištění studní, domluvil si práci s paní [REDAKCE], na pomoc si vzal pana [REDAKCE], který u něj v minulosti také pracoval načerno, tj. bez smlouvy, vyplácel ho na ruku. Přítelkyně poškozeného [REDAKCE] v této souvislosti uvedla, že pro poškozeného jezdil obžalovaný kvůli práci na studních velmi často, prakticky pořád. Obžalovaný dále uvedl, že poškozený nevykonával žádnou práci bez jeho vědomí či souhlasu, byli stále spolu, úkolem poškozeného bylo obsluhovat výtah do studny, tedy práce mimo studnu, nic víc a k tomu mu dal poučení. K neštěstí podle obžalovaného došlo tak, že poškozený bez jeho vědomí a domluvy šel podpálit provázek ve studni, až došlo ke vznícení par Soudalu a popálení poškozeného. Poškozený vykonával pro obžalovaného závislou práci podle zákoníku práce, mezi obžalovaným a poškozeným nebyl vztah dvou rovnocenných subjektů. Závislou prací je práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle jeho pokynů a zaměstnanec ji vykonává osobně. A právě v takovém postavení se obžalovaný vůči poškozenému nacházel. Jediný on měl živnostenský list, bez nějž nemohl danou práci vykonávat. Paní [REDAKCE] si zadávala práci u obžalovaného, s ním jednala, jemu platila za práci. Obžalovaný řídil práci, říkal poškozenému, co má dělat, jak má dělat. Obžalovaný se choval vůči poškozenému jako zaměstnavatel, dával mu pokyny, poškozený dělal práci jeho jménem a pro něj, osobně. Že se jednalo o závislou práci, vyplynulo i ze zprávy Státního úřadu inspekce práce.

Práce byla mezi obžalovaného a poškozeného rozdělena tak, že ve studni pracoval obžalovaný, mimo studni poškozený. Tak tomu mělo být, ale tak tomu nebylo. Svědkyně

██████████ uvedla, že viděla ve studni v jednom případě pracovat poškozeného, taktéž obžalovaný vypověděl, že poškozený manipuloval uvnitř studny s montážní pěnou, když seřezával tmel z horní skruže, tedy pracoval ve studni a s pěnou Soudal, kdy nebyl o práci s tímto materiálem poučen, neboť dostal školení pouze k obsluze výtahu. Taktéž není pravdou, že by přestávkou u svědkyně ██████████ měly práce skončit. O přestávce byli obžalovaný s poškozeným a svědkyní ██████████ koupit další materiál – Soudal. Taktéž svědkyně ██████████ vypověděla, že se obžalovaný s poškozeným bavili v tom smyslu, že práce jsou skoro hotové, nikoli úplně hotové, že je potřeba udělat poslední skruž. V tomto světle se jeví tvrzení obžalovaného, že se balily věci do auta, nic se nemělo dělat, že poškozený šel pracovat ke studni bez jeho vědomí, jako vyvrácené a nevěrohodné, neboť sám obžalovaný uvedl, že by třepící se lanko také přeříznu, ale jinak než poškozený.

Svědék ██████████ uvedl, že pracoval pro obžalovaného, býval ve studni, nedostal žádná školení ohledně práce se Soudalem, obžalovaný nepoužíval přístroj na měření plynu ve studni a pracoval pro obžalovaného taktéž na černo. Svědkyně ██████████ taktéž potvrdila, že pro obžalovaného pracovali lidé načerno, včetně poškozeného, který u něj pracoval často, obžalovaný jim žádné pracovní pomůcky nedával.

K samotnému úrazu došlo tak, že se poškozený buď nacházel uvnitř studny, nebo byl mimo studnu v pase zlomený a manipuloval s ohněm uvnitř studny, každopádně pracoval ve studni a s pěnou Soudal, na kterou školení ani oděv od obžalovaného neobdržel. Práce to byla ve studni s výtahem mimo studnu, na které byli obžalovaný s poškozeným původně domluveni. K úrazu došlo pouze ze vznícení par Soudalu, tím došlo k popálení poškozeného, kterému z důvodu špatného pracovního oděvu ohořela velká část těla. Obžalovaný zřejmě rukou pomáhal poškozeného odtáhnout od studny, protože měl ohořelou ruku, jak uvedla svědkyně ██████████. Je tak jasné, že k úrazu došlo uvnitř studny a to tak, že poškozený byl uvnitř studny či byl do studny nakloněn.

Jelikož se jednalo o závislou práci, plynuly z toho pro obžalovaného povinnosti, které však splněny nebyly, tudíž za událost nese obžalovaný odpovědnost. Obžalovaný nezajistil poškozenému řádné pracovní ochranné pomůcky v souladu s bezpečnostním listem výrobku značky Soudal, kdy poškozený pracoval s extrémně hořlavou látkou v silonových kraťasech a silonovém triku, tedy v hořlavém materiálu, nevytvořil poškozenému bezpečné a zdravé neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky, neseznámil jej se způsobem použití prostředku Soudal a především s riziky vyplývajícími z nedostatečného odvětrání pracovního prostředí a použití otevřeného ohně. Obžalovaný nepoužil měřicí přístroj k ověření úrovně odvětrání studny, ač k tomu povinnost měl a nedohlédl na to, ač stál venku na pozemku svědkyně ██████████ aby poškozený, který nebyl nijak poučen o riziku vyplývajícím z použití extrémně hořlavého přípravku Soudal, do nedostatečně odvětraného prostoru studny nevlezl či se do něj nenaklonil a nepoužil v tomto prostoru otevřený oheň, jenž měl za následek vznícení a popálení poškozeného s konečným následkem smrti. Z výpovědi svědkyně ██████████ i z výpovědi samotného obžalovaného nevyplývá, že by se jednalo o neočekávané jednání poškozeného, když po přestávce šel upravit třepící se lanko. Obžalovaný sám vypověděl, že by třepící se lanko také přeříznu, svědkyně ██████████ vypověděla, že práce ve studni nebyly ještě hotové, což je v souladu s tím, že o přestávce byli dokupovat další balení Soudalu.

Vzhledem k výše uvedenému proto navrhuje, aby krajský soud jeho odvolání vyhověl, napadený rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 tr. řádu a podle § 259 odst. 1, odst. 4, odst. 5 písm. a) tr. řádu věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Poškození [REDACTED] svá odvolání odůvodnili prostřednictvím zmocněnce tak, že jim nepřísluší právo zasahovat do otázky viny, proto se vyjadřují pouze k otázce porušení právních povinností obžalovaného. Soud prvního stupně konstatoval, že poškozený porušil ustanovení § 106 odst. 4 zákoníku práce. Pokud soud prvního stupně použil toto ustanovení, musel vycházet z toho, že mezi obžalovaným a poškozeným byl vztah nadřízenosti a podřízenosti a že na daný případ dopadají i ostatní ustanovení zákoníku práce citovaná v obžalobě. Soudem prvního stupně citovaný paragraf může mít vliv na eventuální spoluzavinění poškozeného, nikoli však na vyvinění obžalovaného. Soud prvního stupně zcela pominul povinnosti obžalovaného stanovené § 101 – 104 zákoníku práce. Dále soud prvního stupně neuvěřil tvrzení [REDACTED] že poškozený pracoval pro obžalovaného opakovaně a za peníze. To, že svědek [REDACTED] uvedl, že on pracoval spolu s poškozeným u obžalovaného jen jednou, ještě nedokazuje, že poškozený pro obžalovaného nepracoval v jiných případech sám. Právě svědek [REDACTED] potvrdil, že pracoval „načerno“ jako pomocník a za peníze. V obdobném postavení pracoval i poškozený [REDACTED]. K důkazu o tom, že poškozený [REDACTED] v řadě případů pro obžalovaného pracoval, poškození předkládají fotografie studní a prací stažené z mobilu poškozeného [REDACTED]. Z uvedených důvodů navrhuji, aby krajský soud za předpokladu zrušení rozsudku soudu prvního stupně ve výroku o zproštění viny, zrušil také výrok o náhradě škody.

Z podnětu včas a řádně podaných odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, a to i s přihlédnutím k vytykaným vadám, a dospěl k níže uvedeným závěrům.

V řízení před soudem prvního stupně nedošlo k procesním vadám či pochybením, které by mohly mít vliv na objasnění věci. Soud prvního stupně provedl dokazování v takovém rozsahu, který odpovídá ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. a jak je patrné z odůvodnění napadeného rozsudku, provedené důkazy hodnotil soud prvního stupně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, t.j. jednotlivě i v jejich souhrnu, o správnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně nevznikly důvodné pochybnosti a skutkový stav byl zjištěn v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí.

Pro zjištění skutkového děje bylo bez významu provádění dokazování za účelem zjištění, jak se obžalovaný coby živnostník choval, tj. zda přiznával veškeré tržby, či zda některé akce prováděl tzv. načerno a jakým způsobem spolupracoval s poškozeným či jinými kamarády při provádění prací v jiných než v posuzovaném případě, protože tyto skutečnosti nemohou jednoznačně svědčit a prokázat, k čemu v nyní posuzovaném případě došlo, resp. zda došlo k jednání, které je obžalovanému v nyní posuzovaném případě kladeno za vinu. V obecné rovině lze konstatovat, že výpověďmi svědků [REDACTED] bylo prokázáno, že při výkonu své živnosti obžalovaný nepostupoval vždy v souladu s pracovněprávními předpisy či s předpisy zajišťujícími bezpečnost práce, avšak žádný z těchto svědků nebyl skutku přítomen, nebyl přítomen tomu, na čem se obžalovaný s poškozeným [REDACTED] [REDACTED] dohodl, zda a jak poškozeného

poučil, jaké pracovní pomůcky mu poskytl, tudíž tato svědectví pro zjištění skutkového stavu přínosná nebyla. Soud prvního stupně zcela správně také odmítl závěry znalecké výpovědi a znaleckého posudku vypracovaného Ing. Danielem Pečuchem, znalcem z oboru bezpečnost práce, specializace hornictví, předloženého obhajobou, neboť znalci nepřísluší hodnotit míru zavinění, to je výlučným právem i povinností soudu. Obdobně je tomu s částí znaleckého posudku a výpovědi znalce Dr. Ing. Mariána Straky, který jako znalec z oboru bezpečnost práce posuzuje otázku existence pracovněprávního vztahu mezi obžalovaným a poškozeným [REDAKCE], avšak toto posouzení může činit výlučně toliko soud. Povinností posoudit vztah mezi obžalovaným a poškozeným [REDAKCE] se soud prvního stupně zhostil řádně, a jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, soud prvního stupně hodnotí vztah obžalovaného a poškozeného [REDAKCE] jako vztah pracovněprávní, neboť nese základní atributy tohoto vztahu, jako jsou nadřízenost a podřízenost, tj. závislé postavení poškozeného, úplata za provedenou práci, organizace práce obžalovaným, osobní výkon práce poškozeným. S tímto hodnocením vztahu obžalovaného a poškozeného [REDAKCE] se krajský soud ztotožňuje.

Stěžejní otázkou pro posouzení míry zavinění obžalovaného je zjištění, zda obžalovaný dal poškozenému [REDAKCE] [REDAKCE] pokyn k tomu, aby pracoval uvnitř studny a zda jej v této souvislosti poučil o pravidlech a zásadách bezpečnosti práce uvnitř studny při použití tmelícího přípravku zn. Soudal, při jehož použití dochází k produkci vysoce hořlavých výparů. Vzhledem k tomu, že poškozený [REDAKCE] zemřel a nebyl ve věci v postavení svědka vyslechnut, je zásadním a prakticky jediným důkazem svědčícím o vymezení prací poškozeného výpověď samotného obžalovaného, podle níž měl poškozený [REDAKCE] vykonávat pouze obsluhu výtahu, tj. měl vykonávat práce mimo prostor studny. Obžalovaný připustil, že v průběhu tmelení spár montážní pěnou se poškozený [REDAKCE] do studny přes okraj naklonil a pomáhal odřezávat montážní pěnu, když i svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že jednou viděla poškozeného vylézat ze studny, lze proto uzavřít, poškozený překročil s vědomím obžalovaného rámec prací tak, jak mu byly vymezeny, a došlo tak v tomto případě k porušení předpisů o bezpečnosti práce. Soud prvního stupně však správně zhodnotil, že toto porušení nebylo v příčinné souvislosti s úrazem a následkem, tj. smrtí poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE]. K jednání, které vyústilo v následek, došlo totiž později, tj. v době, kdy již měly být práce ve studni ukončeny. Nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že již balil věci do auta, byl otočen zády ke studni a že poškozený [REDAKCE] šel ke studni pracovat bez vědomí obžalovaného, neboť nikdo krom obžalovaného a poškozeného na místě činu nebyl. Svědkyně [REDAKCE] výpověď obžalovaného v tomto směru nevyvrací, neboť svědkyně se vyjádřila tak, že při svačině padlo, že jsou práce již hotové, domnívala se, že již před svačinou bylo i poslední balení přípravku Soudal spotřebované, z protokolu o ohledání místa činu pak nelze zjistit, zda byla i poslední pěna spotřebovaná. Pokud soud prvního stupně za daného důkazního stavu dospěl k závěru, že nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, nelze mu ničeho vytýkat. S přihlédnutím k výpovědi obžalovaného, zejm. že byl v době výbuchu otočen ke studni zády, tak nelze zjistit přesné okolnosti výbuchu hořlavých par, když není pochyb o tom, že na místě muselo dojít k manipulaci s ohněm. Přesné místo, na němž poškozený stál v době zahoření, nelze objektivně zjistit z žádného z provedených důkazů, ani ze znaleckého posudku vypracovaného [REDAKCE] podle něhož z lékařského hlediska otázku, kde došlo k popálení poškozeného, nelze objektivně zodpovědět, neboť popálení mohlo vzniknout jak ve studni, tak mimo ni (s přihlédnutím ke

způsobu šíření ohně při okamžitém vzplanutí vysoce hořlavých koncentrovaných par), nepochybně se na rozsahu popálenin podílelo hoření oděvu na poškozeném. Jednoznačný závěr, který činí státní zástupce, že k úrazu došlo uvnitř studny, však není zcela nepochybný, byť se může jevit jako pravděpodobný. Krajský soud poukazuje na popis situace obžalovaným, věrohodnost tohoto popisu nebyla žádným z provedených důkazů vyvrácena (a to ani výpovědi svědkyně [REDAKCE], která v tuto dobu nebyla přímo na místě činu, ale byla v domě), a podle tohoto popisu obžalovaný již uklízel věci do auta, uklízeli s poškozeným pracoviště po dokončení prací, čemuž také odpovídá oblečení poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] který již neměl pracovní oděv (montérky) ani gumové holiny, které před tím při provádění prací užíval (viz výpověď svědkyně [REDAKCE], zbývalo pouze zavěsit čerpadlo. Svědkyně [REDAKCE] popsala oblečení poškozeného v době, kdy došlo k poranění, jako triko a kraťasy, které byly z poškozeného strhány, čemuž odpovídá protokol o ohledání místa činu a fotodokumentace, proto je odůvodněn závěr, že práce byly před zahořením již ukončeny. Je správným závěr soudu prvního stupně, že i kdyby obžalovaný za této situace ve studni byl, či byl do ní nakloněn, nebylo spolehlivě prokázáno, že to byl obžalovaný, kdo dal poškozenému pokyn k výkonu práce ve studni, příp. že o práci poškozeného ve studni v této chvíli věděl. Obhajoba obžalovaného, že se jednalo o iniciativu poškozeného, k níž nedal podnět, a o neopatrnost poškozeného, vyvrácena nebyla. Soud prvního stupně v napadeném rozsudku správně poukazuje na to, že obžalovaný vedl poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] k dodržování základních pravidel bezpečnosti práce, o čemž svědčí také výpověď svědkyně [REDAKCE] která popsala kárání a napomínání poškozeného ze strany obžalovaného, nebyla vyvrácena ani obhajoba obžalovaného, že upozornil poškozeného [REDAKCE] na to, že přípravek zn. Soudal je hořlavina a že smrdí (k tomu viz také znalecký posudek a výpověď znalce Dr. Ing. Mariána Straky). Fakt, že uvedený přípravek je hořlavý, je dostatečným způsobem znázorněn na každém balení tohoto přípravku, poškozený byl s tímto přípravkem ve styku. Krajský soud se ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně, neboť při zachování základní míry opatrnosti poškozeným by k výbuchu a zdravotní újmě poškozeného nedošlo. Obžalovaný v pozici zaměstnavatele nemůže nést trestněprávní odpovědnost za svévolné jednání poškozeného, které nemohl v dané chvíli ovlivnit (opak nebyl prokázán), při němž se poškozený choval hrubě neopatrně a porušil tak ustanovení § 106 odst. 4 zákoníku práce.

Protože soud prvního stupně provedené důkazy vyhodnotil správně a dovedl z nich také správné závěry právní, které podrobně a přesvědčivě rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku, krajský soud odvolání státního zástupce jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítl.

K odvoláním poškozených [REDAKCE] podaných prostřednictvím zmocněnce, krajský soud uvádí následující. Podle § 229 odst. 3 tr. řádu, jestliže soud obžalovaného obžaloby zproští, odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení vždy na řízení ve věcech občanskoprávních, popř. na řízení před jiným příslušným orgánem. Při zproštění obžaloby je ve světle uvedeného ustanovení nalézací soud povinen odkázat poškozeného s jeho nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, popř. na řízení před jiným příslušným orgánem a soud prvního stupně této povinnosti dostal. Navíc dle § 246 odst. 1 písm. d) tr. řádu může poškozený napadnout rozsudek odvoláním pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného

obohacení. Oba zmínění poškození sice řádně a včas uplatnili nárok na náhradu škody podle § 43 odst. 3 tr. řádu, a ačkoli své odvolání formálně směřují proti výroku o náhradě škody, tak z obsahu odvolání zmíněných poškozených je zřejmé, že napadají výlučně skutkové a právní závěry soudu prvního stupně, resp. zprošťující výrok, který soud prvního stupně učinil, přičemž ve smyslu § 59 odst. 1 tr. řádu se podání posuzuje vždy podle svého obsahu, i když je nesprávně označeno. Zprošťující výrok soudu prvního stupně však poškození ve smyslu § 246 odst. 1 písm. d) tr. řádu nemohou odvoláním napadnout, proto krajský soud odvolání poškozených podle § 253 odst. 1 tr. řádu zamítl jako odvolání podaná neoprávněnými osobami.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí mohou obviněný a nejvyšší státní zástupce podat **d o v o l á n í** do **d v o u** měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 18. června 2015.

Mgr. Jiří Malinovský, v. r.
předseda senátu

Zpracoval: Mgr. František Jahůdka
soudce

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Droznová